

Tsitomps- tsitömps

Suomessa on keksitty kännykkään sellainen siru, joka oppii tuntemaan omistajansa kävelytyylin perusteella. Kävely on kuulemma kuin sormenjälki, jokaisella ihmisellä erilainen, joten sen avulla meidät voi erottaa toisistamme. Jos astunta kuulostaa väärältä, puhelin ei suostu inahtamaan. Samanlaista tunnistinta voidaan käyttää myös muissa kannettavissa vehkeissä, myöhemmin ehkä myös pankkikortissa.

Hieno homma. Tuollaista kapinetta ei kannata kenenkään varastaa, koska se kieltäytyy yhteistyöstä väärinkävelijän kanssa.

Näin maallikkona moinen keksintö suorastaan hämmästyttää - meinaan kun sirutekniikka ei ole oikein hallinnassa, mutta kävelystä voi päätellä yhtä ja toista pelkästään omien kokemusten perusteella.

Ainakin meikäläisellä kävely kuulostaa normaalioloissa jotensakin tällaiselta: "Tsitomps-tsitömps-tsitomps-tsitömps..." Kengän kärki siis pikkuisen hiipaisee maata ennen kuin kantapää jumpsahtaa siihen. Tarkkaan ottaen oikea kantapää tompsahtaa, vasen tömpsähtää, koska olen vasenjalkainen.

Tämä on vielä järkeenkäypää. On helppo kuvitella, että piisirulle voidaan ohjelmoida algoritmi vai mikä se on, joka sanoo että tämä on nyt oikea tyyppi, koska sen jalat sanovat noin.

Vaan entäpä jos olen iltasella tai aamuyöllä palilemassa rav... kokouksesta. Voisin melkein vannoa, että kävelyni kuulostaa silloin suunnilleen tältä: "Tshii-lips-hupsis, tshyy-läps-luiskis, klopoti-klopoti-muks, läpsyti-läpsyti-vilshsk..." Siis vain muutama raaja käytössä, ja tuollainen sinfonia.

Mitäs siihen sanoo kävelykännykkä? Suostuuko se edes tilaamaan taksia, saati soittamaan kotiin? Asiaa voi auttaa, jos jotenkin kännyyn onnistutaan koplaamaan myös toinen nerokas keksintö, alkolukko. Sen vain pitäisi toimia toisin päin kuin autoissa: se sallisi kännykän käytön, vaikka henki vähän haiskahtaisi ja askel horjahtaisi.

Talvikelille ja huopikkaille pitäisi tietysti olla omat ohjelmansa, samoin niihin tilanteisiin kun halutaan soittaa istualtaan, esimerkiksi autosta.

Luultavasti vielä vaikeampaa on naisihmisten kävelyn tunnistaminen. Heillähän saattaa olla jopa useita kenkäpareja, joita vaihdellaan melkein päivittäin. Yhdet sanovat siististi: "Kiputi-kaputi-kiputi-kaputi...", mutta seuraavat saattavatkin olla mallia "kipsis-kopsis-kipsis-kopsis".

Ehkä kävelysiruihin pystyy vielä nuo erottamaan, mutta onnistuuko se jos kenkäpareja on vaikkapa 11 000 erilaista, kuten muistaakseni oli Filippiinien Imelda Marcoksella? Tai jos vaikka piikkarinkorko napsahtaa poikki mukulakivikadulla, ja kipsis-kopsis-kengistä tulee yhtäkkiä kipsis-humpsis?

Kaipa tuohon kävelyntunnistimeen on kuitenkin uskottava, kun kerran tiedemiehet ovat sen keksineet ja aikovat sillä rikastua kuin optioilla ainakin. Eihän kukaan olisi parikymmentä vuotta sitten uskonut sitäkään, että joku voisi elättää itsensä ja puoli kansaa myymällä erilaisia piipityksiä tai istumalla näyteikkunassa, mutta niin vain sekä soittoäänit että tosi-tv-formaatit ovat nykyisin miljonnabisneksiä molemmat.